

Colindul celui fără de țară

Adrian Păunescu

Unde-ai fi și unde te-ai tot duce
Cât ai fi de rău sau cât de bun,
Că mai crezi sau nu mai crezi în cruce
Cel mai greu îți este de Crăciun.

Când se strâng străinii pe la case
Și aprind lumini în pomii lor,
Ți se face mare frig în oase
Și de țară ți se face dor.

Cumpără-ți un cântec de pe piață
Și-o să-ți cadă nendoios cu tronc,
Și-ai să-l ții cu tine-ntreaga viață
Imigrant and very tragic song.

Bate vântul, bate dinspre țară,
Suflă-n răni cu sare și pelin,
Bate vântul și te-nchide-afară,
Rudele în vizită nu vin.

Uite, Anul Nou cu dor de casă
Cum e ea, mai bună sau mai rea,
Amintirea-n pace nu te lasă
Pân-la comă în zadar vei bea.

Poți să ții și două, trei neveste
Știi prea bine, toți suntem la fel,
Însă țara numai una este
Emigrant atât de singurel.

Mori aici și nimeni nu te-aude
Dar visează tot ce-ți e pe plac,
Că te bărbierești și pleci la rude
Și găsești pe masă cozonac.

Bate vântul plin de dor de țară
Ți se face dintr-o dată rău,
Bate vântul și te-nchide-afară,
Nu știi ce să faci cu trupul tău.

Nu e mare lucru, știi prea bine
Alții mese mai bogate pot,
Dar un simțământ e viu în tine

Că acasă e mai mult ca tot.

Din puținul lor, ai tăi vor face
Tot ce pot să fie fericiți,
Să petreacă-n liniște și pace
Să mai râdă și să bea un spirit.

Unde-ai fi și orice-ai fi, bătrâne,
Parcă dorul șalele ți-a frânt,
Și atât din tot îți mai rămâne
Să te-asezi cu fața la pământ

Și să plângi când toți în sărbătoare
Hohotesc de parcă te-ar sfida,
Și să plângi durerea ta ce-a mare
Și să plângi de dor de țara ta.